

enten man vælger det Ene eller det Andet, saa har Bestemmelsen sine Ulemper. Bygningskommissionen har den Ulempe, at Ansvarer forskyldiges, idet der bliver Saamange om det. Jeg tror derhos ikke, at det er nødvendigt at have Politimesteren eller Stadsrågen i Bygningskommissionen, fordi Sundhedsreglerne, som den høitærede Minister selv meget rigtigt bemærkede, ikke kunne siges at ligge sjernt fra Byggeloven, og fordi denne ikke kan undvære Bestemmelser, som i Virkeligheden ere Sundhedsvedtægter. De nævnte Myndigheder vilde derfor gjennem Sundhedskommissionen have den fornødne Indflydelse, og Expeditionen vilde blive hurtigere og Ansvarer mere bestemt samlet, naar Afgjørelsen af de egentlige Bygningsspørgsmaal kom til at ligge hos Stadsbygmesteren. Jeg tror dog med Ministeren ikke, at det vilde være heldigt, hvis Borgmesteren blev sat som den øverste afgjørende Autoritet, men jeg indser heller ikke, hvorfor der ikke i disse Spørgsmaal som i andre skulde kunne appelleres fra ham til Justitsministeren.

W. Petersen: Jeg skal kun med nogle faa Ord tillade mig at omtale den Bestemmelse, der findes i Lovforslagets § 54 om den bebyggede Del af Grundene eller rettere om, hvor stor en Del af Grundene der maa bebygges. I den nu gjældende Bygningslov for Kjøbenhavn af 1856 er det bestemt, at indtil $\frac{3}{4}$ af Grundene maa bebygges, og at kun $\frac{1}{4}$ behøver at være ubebygget. I Bygningsloven for Kjøbstæderne, der er af 1858, og som altsaa er udkommen nogle Aar senere end Kjøbenhavns Bygningslov, gif man derimod endel videre i saa Henseende, idet man ved den forlangte, at kun den halve Grund maa bebygges, medens den halve Del skal være ubebygget. Denne Bestemmelse er jo i det Væsentlige tagen af Hensyn til de sanitære Forhold; men nu tror jeg dog, at Enhver vil indrømme mig, at de sanitære Forhold i Kjøbenhavn langt snarere fordre, at der skal være en større Del af Grunden ubebygget, end de tilsvarende Forhold i Kjøbstæderne. Dette kan ganske vist ikke gjenneføres i de ældre Bygninger, thi der er jo Areal et engang saa-

ledes benyttet, at der ikke kan blibe Tale derom. Men nu har man her i Forslaget til en ny Lov, som altsaa ligger senere end Kjøbstædernes Bygningslov, og hvis Bestemmelser for en stor Del skulle finde Anvendelse paa meget store Kvarterer, der endnu i dette Dreblik ikke ere bebyggede, nemlig paa hele det Areal, der ligger udenfor Boldene, optaget den Bestemmelse, at kun $\frac{1}{3}$ af Grunden dersteds skal være ubebygget, og at man skal have Lov til at bebygge de $\frac{2}{3}$. Jeg har blot villet henvende Opmærksomheden paa dette Punkt, forat det kan blive taget under Overveelse, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt, at der for det omhandlede Areal's Vedkommende blev truffet den samme Bestemmelse, som er givet for Kjøbstæderne, nemlig at Halvdelen af Grunden skal forblive ubebygget. Jeg tror, at det for Fremtiden vilde have stor Betydning, at der fandtes en saa stor Del af Grunden ubebygget. Lovforslaget indeholder jo derhos fremdeles den Bestemmelse med Hensyn til Bygninger, der opføres indenfor Kjøbenhavns Bolde, at indtil de $\frac{3}{4}$ af Grunden der maa bebygges. Og medens det nu ganske vist, hvor der allerede i en snever Gade staar en Bygning, vilde være urimeligt at gjøre nogen Forandring heri, saa tror jeg dog, at der ogsaa indenfor Boldene findes Byggepladser, med Hensyn til hvilke man meget godt kunde bestemme, at ialtfald kun de $\frac{2}{3}$ af Grundene dersteds maatte bebygges, medens den ene Trediedel skulde være ubebygget, og jeg sigter herved særlig til saadanne Kvarterer som Gammelholm og Nyboer, der jo ligge indenfor Boldene, og hvor en saadan Bestemmelse vistnok godt maatte kunne bringes i Anvendelse paa nye Bygninger.

Justitsministeren: Jeg vil blot sige, at jeg ganske vist betvivler, at det vilde være tilraadeligt paa dette Punkt at gaa videre, end der er foreslaaet; men Sagen kan jo altid blive Gjenstand for yderligere Overveelse. — Egeoverfor min ærede Kollega fra Kjøbenhavn (Moug) være det mig blot tilladt at sige, at jeg ganske vist ikke før havde forstaaet, at hans Tanke var den, at selve Loven skulde affattes saaledes, at der indenfor en vis Ramme blev